

JUAIZDIS
DAR NE VISKAS

Katherine Garbera

Ne viskas pagal planą

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Katherine Garbera

NE VISKAS PAGAL PLANĄ

Trijų knygų serija

“Įvaizdis dar ne viskas”

Antra knyga

Versta iš: Katherine Garbera, The Billionaire Plan, 2022

© Katherine Garbera, 2022

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Viktorija Trakšelytė, vertimas iš anglų kalbos, 2024

© Miglė Karaliūnaitė, dizainas, 2025

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2025

ISBN 978-609-03-1064-9

Elektroninė versija © [Knygute.lt](https://knygute.lt), 2025

Įžengusi į bažnyčią Delanė Aleksander nekreipė dėmesio į veriančius žvilgsnius ir šnabždamus komentarus, apsižvalgė, ieškodama draugiško veido. Daugelis pažįstamų žmonių, net artimieji, nebūtų į ją nė žvilgtelėję; moteris žinojo, kad šiuo metu yra visuomenės atstumtoji. Perskaitė naujausią „Wend-Z City“ straipsnį apie save.

O varge.

Tik tiek tegalėjo pasakyti. Delanė beveik paklausė tėvo patarimo praleisti vestuves, bet nenorėjo užsidaryti namuose. Ji pavargo slapstyti. Visą gyvenimą nenustygdama judėjo į priekį. Žinojo, kad kartais jos gyvenimo būdas atrodė beprotiškas, bet jai tai buvo nė motais. Delanė visada gyveno pagal savas taisykles.

Kol jos gyvenime atsirado Malkolmas Kvelis. Jis teigė mylintis Delanę – *melas*. Šlykštus verslininkas sakė, kad jų ryšys sustiprins juodu – *dar vienas melas*. Sakė norintis rasti investuotojų savo verslui – *tiesa*. Bet blogiausia? Malkolmas paskelbė visam pasauliui, kad Delanė jam per prasta – *gal tai tiesa?* Delanė pyko ant Malkolmo. Pyko, kad jis viešai su ja išsiskyrė, visus jos daiktus išmetė ant savo

namų slenksčio. Pyko, kad taip greitai pakeitė ją penkeriais metais jaunesne ir galbūt karštesne mergina. Pyko, kad jos mylimas šuo Stenlis vis dar mėgo tą niekšą.

Tačiau viskas pasikeitė Delanei sužinojus, kad Malkolmas turi įtartinų verslo sandorių, nes visai neatsitiktinai moteris apžiūrėjo jo asmeninį seifą. Žinoma, buvo suimta už įsibrovimą, ir visi, pradedant „Wend-Z City“ interneto svetaine ir baigiant nepažįstamais žmonėmis gatvėje, manė, kad Delanė – įskaudinta moteris, negalinti pamiršti buvusio vaikinio. Vis dėlto buvo verta, nes Delanė turėjo įrodymų prieš Malkolmą.

Delanę nuo rasto būdo, kaip sustabdyti neteisėtus Malkolmo verslo sandorius ir pagaliau padėti tašką šioje istorijoje, skyrė žingsnelis. Sakoma: geriausias kerštas – judėti toliau. Nesąmonė. Geriausias kerštas – atkeršyti įskaudinusiui žmogui ir nušluostyti jam nosį.

Būtent taip Delanė ir ketino pasielgti su Malkolmu. Bet ji dar turėjo ištverti šiandieną. Šypsotis ir parodyti pasauliui, kad iš tiesų gyvena toliau.

Delanė pajutusi ant savo rankos mažą rankytę pažvelgė žemyn į dideles rudas akis, apjuostas tankiausių ir juodžiausių kada nors ma-

tytų blakstienų.

Delanė pritūpė šalia mergaitės.

- Labutis, - sumurmėjo. - Ar tau viskas gerai?

Mergaitė suraukė kaktą.

- Pamela? Tėtis pažadėjo tuoj ateiti, o aš turiu likti su tavimi, - pasakė mergaitė.

- Deja, aš ne Pamela. Aš - Delanė, o tu? - švelniai šypsodamasi paklausė moteris. Dar vaikas Delanė su tėvu lankėsi daugybėje renginių ir ne kartą buvo pasiklydusi.

- Deizė. Tėtis sakė ieškoti gražiausios šviešiaplaukės ir tuomet pastebėjau tave.

Delanei pradėjo patikti ši mergaitė, ir ne todėl, kad ją pavadino gražia.

- Nesijaudink, padėsiu tau surasti Pamela. Šiandien susirinko labai daug gražių damų, įskaitant ir tave.

Mergaitė apsisuko, lengvas suknelės sijonas plaikstėsi aplink vaikiškas kojas.

- Mano suknelė labai pūsta. Tokios mano mėgstamiausios.

- Mano irgi. Taigi, Pamela turi šviesius plaukus? - stodamasi paklausė Delanė.

Deizė linktelėjo kelis kartus.

Į bažnyčią plūdo daugiau žmonių, ir dabar, kai ji ne viena, Delanei buvo lengviau įžengti vidun. Moteris ignoravo smerkiamus žvilgsnius, kurių žinojo sulauksianti iš susirinkusiųjų.

– Pažįsti nuotaką ar jaunikį? – paklausė mergaitės Delanė, toliau dairydamosi Pamelos.

– Jaunikį. Jis dirba mano tėčiui, – paaiškino Deizė. Delanė nepažinojo jaunikio. Nuotaka – Delanės pusseserė, bet moterys nebuvo labai artimos.

Tiesą sakant, Delanė čia tik tam, kad galėtų susitikti su vienu iš svečių – Nolanu Kuperiu. Jis buvo konkuruojantis verslininkas, pamažu siekias gauti „Kvelio aviacijos“ vyriausybės sutartis. Kuperis – raktas viskam ištaisyti ir galutinai padėti tašką. Delanė tikėjosi su juo susidurti ir pasidalyti iš Malkolmo seifo paimta informacija, kad „Kuperio aeronautika“ turėtų pranašumą. Delanė žinojo, Kuperis niekaip negalėtų teisėtai įveikti Malkolmo.

Joms priėjus arti altoriaus, pabrolys paklausė, jos yra nuotakos ar jaunikio svečiai. Bažnyčią puošė gausybė rožinių gėlių, tiek Delanė dar nebuvo mačiusi.

Pusseserė šiek tiek persistengė.

– Aš nuotakos viešnia, o šiai mažajai damai

padedu rasti savo šeimą. Ji yra su jaunikiu, – pasakė Delanė.

– Jaunikio šeima sėdi dešinėje pusėje, jei norite, galite ten paieškoti, – pasiūlė pabrolys.

– Ačiū, – padėkojo Delanė, žvelgdama į žmones bažnyčioje.

– Ar galiu jus abi palydėti? – pasisiūlė pabrolys.

Delanė pasižiūrėjo žemyn į Deizę, kuri tik papurtė galvą. Pastebimai išsigandusi vyro ir minios bažnyčioje, mergaitė stipriau suspaudė Delanės ranką.

– Susitvarkysime, – patikino Delanė ir pasuko prie praėjimo. Deizė sustabdė ją patraukusi už rankos. Moters žvilgsnis nukrypo į mergaitę.

– Tu pažįsti nuotaką? – paklausė Deizė.

Delanė linktelėjo, akimis tarp klauptų ieškodama šviesiaplaukės moters. Pastebėjo kelias, bet nebuvo tikra, kuri Pamela. Pamatė, kaip susiraukė tėvas, sugavęs jos žvilgsnį. Apsisukusi Delanė ir vėl pritūpė prie Deizės.

– Pastebėjau tris šviesiaplaukes moteris, bet nežinau, kuri iš jų yra Pamela. Gal grįžkime prie įėjimo ir ten palaukime tavo tėčio?

Deizė pritariamai linktelėjo, tada prisitraukė arčiau ir uždėjusi delną ant Delanės rankos

pašnibždėjo:

– Visi spokso.

Delanė apsidairiusi suprato, kad jas pastebėjo ne tik jos tėvas.

– Dėl to, kad tu tokia graži ir visi mėgina išsiaiškinti, kas esi.

Deizė sukikeno.

– Tėtis sako tą patį.

– Jis turbūt labai protingas, – šyptelėjo Delanė. – Geriausia apsimesti, kad nematome jų, ir laukti tavo tėčio, – nusprendė stodamasi, susikibusi su Deize rankomis. Sukdamasi Delanė atsitrenkė į labai aukštą vyrą. Jis gardžiai kvepėjo, gražus veidas atrodė rūstus, akys įrėmintos tokių pat tankių blakstienų kaip Deizės.

– Deizės tėtis? – spėjo Delanė, pakreipdama galvą į šoną.

– Taip, o jūs būsit?

– Pasak Deizės, graži šviesiaplaukė dama, – piktdžiugiškai atsakė moteris.

– Tėti! – šūktelėjo Deizė, apsivydama rankomis tėvo koją. – Delanė man padėjo ieškoti Pamelos, bet čia tiek daug šviesiaplaukių moterų.

– Tai mano kaltė, Pupa, – vyras didelėm, stipriom rankom pakėlė dukrą. – Ačiū už pa-

galbą, Delane.

- Man buvo malonu, - atsakė Delanė.

Vyras stovėjo taip arti, kad Delanė negalėjo atsitraukti, nors ir žinodama, jog į juos nukreiptos visų bažnyčioje esančių žmonių akys. Jo akys buvo sodrios tamsiai rudos spalvos, kuri hipnotizavo Delanę. Moteris nežinojo, ką pasakyti, tik norėjo toliau žiūrėti į vyro veidą, nepavadinant gražuoliuku, bet tikrai patrauklus.

- Lieku skolingas, - pasakė jis. Balsas gilus, nuo kurio Delanei per nugarą perbėgo šiuropuliukai.

- Niekis, man patiko Deizės draugija, - pakreipė galvą nusišypsoti jo dukrai.

- Nolanai, eikš čia! - pašaukė moteris.

Nolanai? Nolanas Kuperis? Turi būti jis. Kiek dar Nolanų galėtų būti vestuvėse? Delanė suvokė vis dar spoksanti į jį. Vyras kilstelėjo antakį, tarsi norėtų pasakyti pastebėjęs.

Delanė atsigręžusi žvilgtelėjo ir suprato, kad ta moteris yra Pamela Donahju, Donahju galerijos savininkė ir grafinio dizaino menininkė. Jos litografijos „Troubled Waters“ kopija kabėjo ant sienos Delanės svetainėje.

- Regis, radote ieškomą damą. Iki pasimaty-

mo, Deize. Ir Nolanai? Buvo malonu susipažinti.

- Nolanas Kuperis, - prisistatė jis, tiesdamas ranką.

Delanė paspaudė ją ir pajuto lengvą dilgčiojimą, nuvilnijusį per ranką.

- Delanė Aleksander.

- Žinau, - atsakė mirktelėdamas. - Dar kartą ačiū.

Kuperis pasuko į savo vietą, o Delanė pagavo save vis dar spoksant į jį. *Susiimk, Delane.* Apsisukusi nuėjo į bažnyčios galą, neketino sėdėti prie tėvo, tad susiradusi pirmą laisvą suolą, įsipatogino vestuvėms. Nepaisant visko, džiaugėsi nusprendusi čia ateiti. Ne tik dėl to, kad galėjo paerzinti tėvą. Jai reikėjo atsitiktinai susitikti su Nolanu Kuperiu ir tai pavyko. Pirmą kartą nuo tada, kai buvo suimta už įsilaužimą, suprato, kad galbūt eina teisingu keliu.

Nolanas atrodė visai ne taip, kaip Delanė tikėjosi. Pirmiausia, vyras buvo didelis, aukštas ir, nors vilkėjo kostiumą, buvo matyti raumenys. Griežta žandikaulio linija, stori tamsūs plaukai ir antakiai... ir dar nežinia kas jaudino Delanę. Nuo Kuperio sklido žvėriškas patrauk-

lumas, bet buvo kažin kas dar *daugiau*.

Atrodė, vyras ją kiaurai mato. Nedaugeliui tai pavykdavo. Šitas gebėjimas gali tapti problema. Delanė nebuvo tikra, kaip pavyks manipuliuoti juo, kad padarytų tai, ko jai reikia, jei Nolanas taip gerai perprato ją vos po vieno susitikimo. Moteris neketino keisti savo plano, bet jai gali tekti dar šiek tiek jį pataisyti.

Delanė dar niekada nebuvo sutikusi vyro, kurio negalėtų palenkti į savo pusę. Pasinaudavo tiek autokratišku tėvu, tiek dauguma vaikų, ir tikrai neketino leisti Nolanui Kuiperiui tapti pirmuoju vyru, išvedusiu ją iš pusiausvyros.

Paprastai vyras neįsileisdavo moterų į jų viejų su duka gyvenimą, bet dėl vestuvių sulaužė šią taisyklę. Ko daugiau tikrai nedarys. Nolanas nesuteikdavo antros galimybės.

Pobūvis vyko didelėje pokylių salėje, išpuoštoje rožine ir balta spalvomis. Deizė du kartus pasakė, jog per savo vestuves norėtų tokio pat gėlių vainikėlio kaip nuotakos. Kuperis sutiko, kad duka surengtų savo svajonių vestuves.

Deizė vis apeidavo visus pobūvyje sustatytus stalus, užuot išsirinkusi vieną, prie kurio atsi-

sėstų. Jaunikis su nuotaka nusprendė, kad visi ne šeimos nariai ar piršliai gali sėdėti kur panorėję. Prireikė akimirkos, kad Nolasas suprastų, jog dukra kažko ieško. Buvo beveik tikras, kad tas kažkas Delanė Aleksander, veikiausiai dėl to, jog Deizė nenustojė apie ją kalbėti nuo tada, kai jie įsėdo į automobilį ir išvažiavo į pobūvį.

- Pupa, mes turime išsirinkti staliuką, - pasakė Nolasas.

- Žinau, tėti, aš tik tikėjausi...

- Tikėjaisi ko? - paklausė Delanė.

Jie abu atsisuko, kai Delanė priėjo prie jų. Deizė sukrykštusi apkabino moterį per kojas. Delanė irgi apkabino mergaitę. Moteris vilkėjo strazdo kiaušinio mėlynumo suknelę su tiulio sijonu prigludusiu liemeniu. Šviesūs plaukai sušukuoti taip, kad gaubtų širdelės formos veidą, ant galvos buvo užsidėjusi mažytį deimantais inkrustuotą lankelį, pasikabinusi prie jo derantį pakabuką.

- Jei judu neprieštaraujate, ar galėčiau prisėsti prie jūsų?

- Taip!

- Žinoma, - Nolasas sutiko su dukra. - Ar tiks šitas staliukas?

Jis parodė staliuką už jų. Delanė entuziastingai linktelėjo.

– Tiks.

Šešiametė nuėjusi atsistojo prie kėdės, Nolanas ją atitraukęs padėjo atsisėsti. Mergaitė ėmė žaisti su ant stalo padėtomis mažomis šventinėmis dovanėlėmis. Vyras atsisuko į Delanę. Jis girdėjo apie ją. Ir kas gi apie ją *nebuvo* girdėjęs?

Vargšė turtinga mergaitė. „Indų ploviklio“ įmonės paveldėtoja, skandalinga asmenybė. Taigi iš esmės nieko nežinojo apie ją, tik daugybę gandų ir paskalų.

Išskyrus, kad Delanė buvo maloni jo dukrai du kartus. Ir daugelis moterų nebūtų buvusios tokios malonios. Nolanas nebuvo tikras, ar moteris nuoširdi, bet stebės ją. Dėl vieno dalyko jis neabejojo, atsižvelgiant į jos turtus, ji tikrai nieko iš jo nenorėjo.

– Kur Pamela?

– Jai reikėjo į kitas sužadėtuves, – atsakė Nolanas.

– Ak, kaip gaila. Tikėjausi su ja pasikalbėti. Man patinka jos menas, – sumurmėjo Delanė. – Bet džiaugiuosi sutikusi jus. Visai neturiu nuotaikos tuščiai plepėti....